

bevis til Detailhandel. — Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Bramsen) kom i sit Foredrag i Forgaars ind paa en længere Omtale af vor kommunale Skattelovgivning og navnlig dens Mangler. Jeg er deri meget enig med ham. Det er ganske vist, at saaledes som vor kommunale Skattelovgivning er ordnet, for saa vidt den angaar den personlige Kommuneskat, har den ikke saa mangler. Det er en Indtægtskat, men en Indtægtskat med et forstelligt Stattegrundlag, idet vi dels have den rene Indkomstskat i Kjøbenhavn og dels Formue- og Lejlighedsstatten. Det er derfor ganske naturligt, at en saadan Ordning ikke kan være fuldt ud tilfredsstillende. Men de Mangler, der ere ved denne Ordning, har Regeringen jo ogsaa til Dels søgt at faa afhjulpne gennem det Forslag til Lov om den personlige Kommuneskat, som foreligger for Rigsdagen, idet man der har foreslaaet at inddrage under Beskatningen Aktieskaber og andre Selskaber med begrænset Ansvar samt tillige har foreslaaet en Fordeling af Staten, for saa vidt angaar de Næringsbrugere, som have Bopæl uden for den Kommune, i hvilken de drive Næring. Ved denne sidste Bestemmelse opnaar man, at Næringskommunen faar et mindre Bederlag for de kommunale Goder, som den giver de udenbys boende Næringsbrugere. Derimod opnaar man ikke at stille disse Næringsbrugere lige med Kommunens egne Næringsbrugere med Hensyn til Statter. Dette er noget, som det vil være vanskeligt at opnaa ad denne Vej, naar man da ikke vil komme helt bort fra det Statte-system, som vi have. Spørgsmaalet bliver da ogsaa, om dette er en berettiget Fordring at stille til vort Statte-system, saaledes som det nu en Gang er indrettet. Noget ganske andet er det jo, saafremt man vilde gaa til et andet Statte-system, saafremt man vilde gaa til, i Stedet for den Indtægtskat, som vi nu have, at indføre en Erhvervsstat. Ved Indtægtsstatten rammer man Personen paa hans Opholdssted efter hele hans Indtægt; ved Erhvervsstatten derimod rammer man Personen paa det Sted, hvor han driver Erhvervet. Man rammer altsaa ved denne sidste Erhvervsstatten, og det er klart, at hvis man gik til en saadan Erhvervsstat, vilde samtlige Næringsbrugere i en Kommune blive stillede ligelig med Hensyn til deres Stattebyrder, uanset om de boede i deres Erhvervskommune eller uden for den. Men paa den anden Side maa man ikke tro, at et saadant System vilde være frit for Mangler. Der vilde være adskillige saadanne ved det, navnlig Vanskeligheder ved at dele Indtægten i Hen-

seende til Bestatningen, og den Følge vilde let kunne komme frem, at Indtægten undrager sig fra Bestatning. Jeg tror ogsaa, at man de Steder, hvor man har et saadant System for den kommunale Beskatning, vil komme til at spore Virkninger deraf i den kommunale Styrelse i det hele taget. Man har jo nu i Kommunen et Bindeled mellem alle dem, der opholde sig i Kommunen, altsaa Kommunens samtlige Beboere, medens dette Bindeled vil falde bort, naar man gaar over til Erhvervsstatten, og dette vil let føre Kommunen over til at gøre sig betalt for alle de Goder, den yder, saa vidt det er muligt, for der igennem at ramme dem, der vel have Ophold, men ikke drive Erhverv i Kommunen, i alt Fald ikke drive et saadant Erhverv, at de kunne rammes gennem en Erhvervsstat. I det hele taget maa man gøre sig fortrolig med den Tante, at man, hvilket System man end vælger, ikke naar til nogen Statteordning, der er fuldkommen eller mangelfri. Det er ikke lykkes nogen endnu at konstruere en saadan fuldkommen Ordning for en kommunal Beskatning, og det vil ganske sikkert heller aldrig lykkes. Jeg tror imidlertid ikke, at der gives mere end disse to Systemer, altsaa en Indtægtskat efter Opholdskommunen og en Nærings- eller Erhvervsstat efter Næringskommunen. Den ærede Ordfører brugte en Udtalelse i Forgaars — ja, jeg tror næsten, at jeg kan sige, at den faldt ham ud af Munden — i sin Omtale af Forholdet mellem Kjøbenhavn og Frederiksberg, en Udtalelse, som han næppe har ment skulde tages efter Ordene. Den lød nemlig saaledes, at han vilde foretrække, at man skulde statte til den Kommune, man lever af, men ikke til den man lever i. Naar jeg dvæler lidt ved denne Udtalelse, er det ikke for at imodgaa den ærede Ordfører, fordi jeg gaar ud fra, at han ikke har ment den eller ikke har villet have den forstaaet efter Ordene, men jeg gør det, fordi det ikke er første Gang, jeg har mødt denne Udtalelse. Den er navnlig ogsaa kommen frem tidligere fra Købstadrepræsentanter ved Behandlingen af Lovforslaget om den personlige Kommuneskat, og jeg tror ogsaa, at den ude i Livet har en vis Kurs og vækker ikke ringe Misforstaaelse. Naar man siger,

Klættelse.

Sp. 2822, L. 15—16 f. o.: „Naar den ærede Forslagsstiller dernæst vil have en Bestemmelse om o. f. v.“, læs: „Den ærede Forslagsstiller vil dernæst have en Bestemmelse om o. f. v.“